

Γ. ΚΟΝΤΟΣ: Ευχαριστώ την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και την Ένωση Εισηγμένων Εταιρειών, οι οποίοι με προσκάλεσαν σήμερα να μιλήσω για ένα τόσο σημαντικό θέμα. Η ALPHA Τράπεζα έχει μια εμπειρία 4 περίπου ετών εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων.

Μέσα σε αυτή την 4χρονη εμπειρία, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε πάρα πολλά πράγματα για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Σίγουρα δεν μπορούμε να πούμε ότι τα κατέχουμε τέλεια, ότι έχουμε γίνει εξπέρ στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Αυτό το οποίο εγώ θα σας μεταφέρω σήμερα, θα σας μεταφέρω την εμπειρία μας την οποία αποκτήσαμε σε όλη αυτή την τετραετή εφαρμογή των προτύπων, με σκοπό αυτές οι εμπειρίες να γίνουν διδάγματα, να γίνουν αφετηρία για εσάς προβληματισμού και κυρίως επίλυσης θεμάτων ενόψει της εφαρμογής.

Διότι, πραγματικά, αυτοί οι οποίοι αρχίζουν για πρώτη φορά κάτι, σίγουρα πειραματίζονται, σίγουρα δεν ξέρουν σκοπέλους τους οποίους συναντάνε στη συνέχεια και εάν δουν τα πράγματα μετά από 3 και 4 χρόνια, πιθανόν πολλά πράγματα να μην τα έκαναν ή να τα έκαναν διαφορετικά.

Αυτό λοιπόν θα προσπαθήσω εγώ να σας μεταφέρω σήμερα. Εμπειρίες τις οποίες αποκτήσαμε στην ALPHABANK από την εφαρμογή των Λογιστικών Προτύπων όλη αυτή την 4ετία. Σίγουρα θα ήθελα να ευχαριστήσω από τη θέση αυτή και την Arthur Andersen, η οποία στα αρχικά στάδια μας βοήθησε πάρα πολύ, είχε μια τεχνογνωσία, διεθνή τεχνογνωσία πάνω στο θέμα την οποία και μας μετέφερε.

Στην αρχή ήταν πάρα πολύ μεγάλη η εμπλοκή της, στη συνέχεια εμείς πήραμε και έπρεπε να πάρουμε τη σκυτάλη και πλέον η Διεύθυνση η αρμόδια της Τράπεζας, συντάσσει από μόνη της τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Η ανάγκη για να εφαρμοστούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στην Τράπεζα, δεν ξεκίνησε λόγω του Ευρωπαϊκού Κανονισμού. Οφείλεται

περισσότερο στη διεθνοποίηση της Τράπεζας. Δηλαδή η Τράπεζα ούτως ή άλλως θα ήταν αναγκασμένη να εφαρμόσει τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Και τούτο γιατί οι διεθνείς αναλυτές δεν μπορούσαν πλέον να κάνουν συγκρίσεις.

Όσο η Ελλάδα ήταν μια αναδυόμενη αγορά, αυτό δεν τους πείραζε και τόσο. Δηλαδή το να εφαρμόζουμε και να δημοσιεύουμε οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα Ελληνικά πρότυπα, δεν τους ενοχλούσε. Όσο όμως η Ελλάδα πήγαινε στην πορεία των ώριμων αγορών, αυτό πλέον ήταν απαραίτητο, δεδομένου ότι θα έπρεπε να συγκρίνουν μία Ελληνική Τράπεζα με μία Ευρωπαϊκή.

Και η σύγκριση έπρεπε να γίνει σε όμοιους όρους. Άρα λοιπόν, η ανάγκη εφαρμογής των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, ξεκίνησε πολύ νωρίτερα, δηλαδή προτού βγει ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός.

Τις εμπειρίες, αν θέλετε, της Διευθύνσεως από την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, θα τις χώριζα σε δύο μεγάλες κατηγορίες. Βεβαίως, δυσκολίες υπήρξαν. Δεν θα μπω στο θεωρητικό μέρος των προτύπων το οποίο, λίγο ή πολύ ξέρουμε όλοι. Και εγώ από τη θέση αυτή, υποθέτω ότι το γνωρίζουμε.

Εκείνο το οποίο είναι αντικείμενο της σημερινής ημερίδας, είναι να δούμε προβλήματα τα οποία συναντήσαμε και τα οποία, όπως σας είπα στην αρχή, εάν είχαμε την εμπειρία τη σημερινή, θα τα είχαμε αντιμετωπίσει διαφορετικά. Θα σταθώ λοιπόν σε δύο μεγάλες περιοχές:

Η πρώτη περιοχή λέγεται «η κατηγοριοποίηση των χρηματοοικονομικών μέσων» και η δεύτερη περιοχή είναι η «αναβαλλόμενη φορολογία». Αυτές τις δύο περιοχές συναντήσαμε, είχαμε πολύ μεγάλους προβληματισμούς, πολλά θέματα δεν τα αντιμετωπίσαμε σωστά, τα βρήκαμε στη συνέχεια να ξεσπούν τα προβλήματα και θα σας τα αναφέρω στη συνέχεια.

Γι' αυτό ακριβώς πιστεύω ότι η κατηγοριοποίηση των χρηματοοικονομικών μέσων, είναι ένα πολύ μεγάλο, ένα δύσκολο πρόβλημα που θα συναντήσουν όλες οι επιχειρήσεις, αλλά ιδιαίτερα οι Τράπεζες. Αλλά και όλες οι επιχειρήσεις.

Αρχίζω με τις κρατούμενες έως τη λήξη επενδύσεις. Το προσόν αυτής της κατηγοριοποίησης όπως θα διαπιστώσουμε όλοι, είναι ότι, λόγω του τρόπου αποτίμησης, δηλαδή αποτιμάται στο κόστος, δεν επηρεάζει την Καθαρή Θέση και τα Αποτελέσματα. Αυτό είναι ένα προσόν. Θα μπορούσα να μην γράψω προσόν, μπορεί να είναι και μειονέκτημα. Εξαρτάται πώς βλέπει κανείς τα πράγματα.

Αν δηλαδή, έχει ένα χαρτοφυλάκιο και το έχει χαρακτηρίσει ως “help to maturity” και ξαφνικά βλέπει αυτή τη στιγμή αυτό το χαρτοφυλάκιο να παίρνει θετική αξία, δεν μπορεί να επηρεάσει τα αποτελέσματα, δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Δεν μπορεί να επηρεάσει ούτε τα αποτελέσματα ούτε την Καθαρή Θέση. Θα μπορεί π.χ. μια Τράπεζα να έχει πρόβλημα κεφαλαιακής επάρκειας, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει αυτό το εργαλείο και ακινητοποιείται, δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα.

Εάν αποπειραθεί, εκτός από ορισμένες πολύ καθορισμένες περιπτώσεις, τις οποίες αναφέρει το πρότυπο, δει ότι η αγορά παρουσιάζει ευκαιρίες και πάει να πωλήσει, θα έχουμε το φαινόμενο της «μόλυνσης». Το φαινόμενο της «μόλυνσης» τι λέει: Ότι ολόκληρο το χαρτοφυλάκιο, θα πρέπει να αποχαρακτηρισθεί.

Δηλαδή θα συμπαρασύρει ολόκληρο το χαρτοφυλάκιο. Δηλαδή αν έστω και μεμονωμένες πράξεις κάνουμε σε αυτό το χαρτοφυλάκιο, θα επιφέρει το φαινόμενο της «μόλυνσης». Δηλαδή ολόκληρο το χαρτοφυλάκιο, με ότι συνέπειες έχει αυτό, θα πρέπει να αποχαρακτηρισθεί και να μεταφερθεί σε τρέχουσες αξίες σε όποιο χαρτοφυλάκιο επιλέξει η επιχείρηση.

Αν δηλαδή έχουμε ιστορικές τιμές και αυτή τη στιγμή κάνουμε πράξεις, 2, 3, 5, 10 πράξεις και έχουμε κέρδη σε αυτές τις πράξεις αλλά σε κάποιες άλλες είναι ζημιογόνες, δηλαδή στο παρελθόν, θα πρέπει όλες να αποχαρακτηρισθούν, θα μολυνθούν όλες δηλαδή και ανάλογα το τι επιλέξει η επιχείρηση, είτε τις χαρακτηρίσει διαθέσιμες προς πώληση είτε trading, μπορεί να έχει σωρευτικό επηρεασμό των αποτελεσμάτων είτε της καθαρής θέσης.

Δηλαδή αυτή η μόλυνση θα έχει μεγάλες επιπτώσεις στην τρέχουσα κερδοφορία της επιχείρησης και της καθαρής θέσης. Άρα λοιπόν,

θα πρέπει η επιχείρηση να σταθεί με πολύ μεγάλη προσοχή σε αυτό το χαρτοφυλάκιο και να δει αν πράγματι έχει την ικανότητα και τη δυνατότητα, να κρατήσει αυτό το χαρτοφυλάκιο μέχρι τη λήξη.

Δηλαδή να μην επηρεαστεί από πρόσκαιρες μεταβολές στην αγορά. Αν επηρεαστεί από πρόσκαιρες μεταβολές στην αγορά, θα έχει τα αποτελέσματα που είπαμε. Επίσης, εάν το έχει χαρακτηρίσει αυτό, θα βλέπει την αγορά όπως είπαμε να ανεβαίνει και αυτή δεν θα μπορεί να κάνει τίποτα. Θα έχει δεμένα τα χέρια.

Επίσης, εάν εδώ έχουμε π.χ., εάν μία επιχείρηση έχει πάρει ομόλογα και θέλει να αντισταθμίσει τον επιτοκιακό κίνδυνο, ως γνωστόν ο επιτοκιακός κίνδυνος στις κρατούμενες μέχρι τη λήξη επενδύσεις, δεν επιτρέπεται. Δεν μπορεί δηλαδή να αντισταθμίσουμε τον επιτοκιακό κίνδυνο μιας κρατούμενης μέχρι τη λήξη επένδυσης, επειδή αυτό θεωρείται εγγενές στοιχείο του κινδύνου και δεν μπορεί να θεωρούμε ότι έχουμε ένα ομόλογο το οποίο κρατάμε μέχρι τη λήξη και του κάνουμε αντιστάθμιση του επιτοκιακού κινδύνου, ο οποίος χαρακτηρίζει την ίδια τη φύση του ομολόγου.

Άρα λοιπόν, αν έχουμε ένα ομόλογο που θα θέλαμε, ας πούμε ότι έχουμε ένα ομόλογο σταθερού επιτοκίου – λίγο δύσκολο να βάλουμε εδώ σταθερού επιτοκίου ομόλογο, γιατί αν αποπειραθούμε να βάλουμε σταθερού επιτοκίου ομόλογο εδώ και βλέπουμε τα πράγματα να χειροτερεύουν, η αγορά δηλαδή να χειροτερεύει, να μας δίνει μηνύματα χειροτέρευσης, δεν μπορούμε να αντισταθμίσουμε τον κίνδυνο.

Άρα λοιπόν, μπορούμε να τον αντισταθμίσουμε, δηλαδή μπορούμε να πάρουμε ένα παράγωγο, να το αντισταθμίσουμε, αλλά θα συμβεί το εξής: Οικονομικά, θα έχουμε αντισταθμίσει τον κίνδυνο, δηλαδή οικονομικά θα υπάρχει αντιστάθμιση αλλά θα υπάρχει μια ασυμμετρία στα αποτελέσματα. Δηλαδή, το μεν παράγωγο θα πηγαίνει κατ' ευθείαν στα αποτελέσματα ως trading, οι δε διακρατούμενες μέχρι τη λήξη επενδύσεις, θα ακολουθούν την αρχή του ιστορικού κόστους.

Βεβαίως, στο τέλος, στα αποτελέσματα μέχρι τη λήξη του ομολόγου, δεν θα έχουμε καμία διαφορά. Απλώς θα υπάρχει μία ασυμμετρία στην κατανομή των αποτελεσμάτων διαχρονικά. Άρα λοιπόν, θέλει αυτή η κατηγορία, οι κρατούμενες έως τη λήξη, έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, έχει

αυτές τις ιδιότητες, ιδιορρυθμίες, προσόντα ή αδυναμίες, τα οποία όλα μαζί θα πρέπει να τα λάβουμε υπόψη, όταν θα πάμε να χαρακτηρίσουμε αυτό το είδος του χαρτοφυλακίου.

Η δεύτερη κατηγορία χαρτοφυλακίου είναι το διαθέσιμο προς πώληση, το available for sale. Εδώ, αυτό το χαρτοφυλάκιο, έχει μία μεταβλητότητα στην Καθαρή Θέση. Ξέρουμε δηλαδή ότι τα Αποτελέσματα μπορούμε να τα πάμε στην Καθαρή Θέση. Εάν επιλέξουμε να τα πάμε στην Καθαρή Θέση, εδώ θα έχουμε πράγματι μία μεταβλητότητα στην Καθαρή Θέση.

Θα βλέπουμε δηλαδή την Καθαρή μας Θέση να μεταβάλλεται, κυρίως εξαιτίας του φαινομένου της ανακύκλωσης. Εδώ θέλει μεγάλη προσοχή στην ανακύκλωση και να κατανοήσουμε όλοι ότι για πρώτη φορά είναι κάτι καινούργιο το οποίο δεν γνωρίζουμε, δηλαδή με τα συνήθη λογιστικά που ξέρουμε, ότι υπάρχουν λογαριασμοί καθαρής θέσης που είναι προσωρινής στάθμευσης.

Ενώ μέχρι τώρα ξέραμε ότι οτιδήποτε κονδύλι που πάει στην Καθαρή Θέση, οριστικά τοποθετείται εκεί, αυτή η μεταφορά που γίνεται από το διαθέσιμο προς πώληση χαρτοφυλάκιο, θεωρείται προσωρινής στάθμευσης και επανακυκλώνεται. Πώς επανακυκλώνεται; Όταν πωληθεί το ομόλογο, θα πρέπει τα αποτελέσματα τα οποία έχουν προσωρινά τοποθετηθεί στην Καθαρή Θέση, θα πρέπει να ξαναέρθουν στα αποτελέσματα και μετά να ξαναπάνε πάλι στην Καθαρή Θέση με τον τρόπο που γνωρίζουμε.

Αλλά θα πρέπει πρώτα, δηλαδή αν έχω ένα κέρδος από ένα ομόλογο, ή μία ζημία, γιατί στις ζημιές έχει περισσότερο σημασία και το έχω πάει προσωρινά στην Καθαρή Θέση και έχουν ανακουφιστεί τα Αποτελέσματά μου, έχω μια ζημιά από αποτίμηση, το πήγα προσωρινά στην Καθαρή Θέση, στο στάθμευσα εκεί.

Όταν πωληθεί το ομόλογο, ότι αποτέλεσμα προκύψει από την πώληση, θα πρέπει να αφαιρεθεί το αποτέλεσμα από την ανακύκλωση. Δηλαδή αυτό που πήγε στην Καθαρή Θέση θα πρέπει να ανακυκλωθεί. Αυτό σημαίνει, εκτός από το ότι θα πρέπει να το προσέξουμε αυτό και να μη θεωρήσουμε ότι το διαθέσιμο προς πώληση χαρτοφυλάκιο μας προσφέρει μια

πολύ καλή ευκαιρία να μην έχουμε μεταβλητότητα στα αποτελέσματα, από την άλλη μεριά θα χρειαστεί η ανακύκλωση αυτή και εδώ απαιτεί ισχυρά μηχανογραφικά συστήματα.

Δηλαδή, όταν πωληθεί ένα ομόλογο, ας πούμε ότι έχουμε μεταφέρει εδώ τα αποτελέσματα στην Καθαρή Θέση 1.000 ομολόγων και πουλάμε τα 30 από αυτά. Θα πρέπει το μηχανογραφικό πρόγραμμα να πάρει τα 30 αποτελέσματα που πήγαμε στην Καθαρή Θέση και να τα μεταφέρει στα Αποτελέσματα. Δηλαδή να κάνει την ανακύκλωση.

Άρα λοιπόν θα χρειαστούν ισχυρά μηχανογραφικά συστήματα για να ανταποκριθούμε στο φαινόμενο της ανακύκλωσης.

Το εμπορικό χαρτοφυλάκιο, αυτά τα «help for trading»: Εδώ έχουμε μεγάλη μεταβλητότητα στα αποτελέσματα. Πράγματι, εδώ πέρα, φανταστείτε ένα χαρτοφυλάκιο, είμαστε στο 1999, μεταφέρω πραγματική εμπειρία, δεν ξέρω αν μπορεί να με διαψεύσει η Εθνική Τράπεζα, το 1999 όλοι μας ήμασταν κατενθουσιασμένοι με την πορεία του Χρηματιστηρίου.

Και ομολογώ ότι όλοι, επηρεαστήκαμε από αυτή την ανοδική πορεία και πολλά πράγματα τα πήγαμε εκεί. Τι έγινε όμως; Το 1999 πράγματι, πήραμε εξ αποτιμήσεως κέρδη και τώρα τι παίρνουμε; Παίρνουμε το αντίθετο. Άρα λοιπόν, μεγάλη μεταβλητότητα στα αποτελέσματα.

Αυτό είναι το χαρακτηριστικό αυτού του χαρτοφυλακίου. Έχει μεγάλη μεταβλητότητα στα Αποτελέσματα. Θα βλέπουμε δηλαδή τη μία φορά μεγάλα κέρδη ή μεγάλες ζημιές και την άλλη φορά, εξαρτάται βέβαια και από την πορεία των αγορών.

Κι ένα δεύτερο χαρακτηριστικό που έχει αυτό: Έχει αδυναμία αποχαρακτηρισμού. Δηλαδή αυτό το χαρτοφυλάκιο δεν μπορεί να αποχαρακτηριστεί. Δεν μπορεί δηλαδή αυτό το χαρτοφυλάκιο να θεωρηθεί, να πούμε «μετανιώσαμε, αλλάξαμε» κτλ.

Το πρότυπο θεωρεί ότι εφόσον αρχική άποψη της επιχειρήσεως ήταν ότι αυτό θα το κρατήσει για κερδοσκοπικούς σκοπούς, δεν βλέπει το πρότυπο – σύμφωνα και με τις συζητήσεις που έγιναν – δεν βλέπει εύλογη

επιχειρηματολογία γιατί αυτό το χαρτοφυλάκιο να αποχαρακτηρισθεί. Άρα λοιπόν αυτό το χαρτοφυλάκιο έχει αδυναμία αποχαρακτηρισμού.

Είμαι ακόμη στα θέματα του χαρτοφυλακίου, περνάω όμως σε ένα παράπλευρο θέμα, τη Λογιστική της Αντιστάθμισης, το Heads Accounting. Εδώ όποιος ξέρει όλη αυτή τη Λογιστική δεν υπάρχουν προβλήματα. Τα προβλήματα που συναντήσαμε εμείς είναι κυρίως στα Πληροφοριακά Συστήματα.

Δηλαδή απαιτεί ισχυρά Πληροφοριακά Συστήματα για την τεκμηρίωση των σχέσεων αντιστάθμισης. Θα πρέπει δηλαδή ο Οργανισμός, η Τράπεζα, η επιχείρηση να έχει ισχυρά Πληροφοριακά Συστήματα τα οποία θα τεκμηριώνουν τη σχέση αντιστάθμισης, είναι πάρα πολύ σοβαρό θέμα αυτό, θα πρέπει να έχει – αυτό ούτως ή άλλως σήμερα θα έχει – για την αποτίμηση, αλλά αυτό που δεν είχε, είναι η μέτρηση της αποτελεσματικότητας της αντιστάθμισης.

Επειδή το πρότυπο προβλέπει δηλαδή πώς μετράμε την αποτελεσματικότητα και τι χειρισμό κάνουμε κάθε φορά, θα πρέπει τα Πληροφοριακά Συστήματα να είναι σε θέση να κάνουν μέτρηση της αποτελεσματικότητας. Υπάρχουν κανόνες γι αυτούς, τους οποίους με συνήθη μέσα, είναι αδύνατη η παρακολούθηση.

Έρχομαι στο δεύτερο μεγάλο θέμα, στην αναβαλλόμενη φορολογία, το defend accession. Προσωπικά πιστεύω, άσχετα αν προτάθηκε δεύτερο, ότι το θέμα της αναβαλλόμενης φορολογίας από πλευράς σημαντικότητας και το σχετικό πρότυπο το 12, είναι το πιο σημαντικό κατά την άποψή μου πρότυπο, μαζί με το 39, το οποίο εισάγεται στην Ελλάδα. Το πιο σημαντικό πρότυπο.

Και λέω το πιο σημαντικό πρότυπο, γιατί πραγματικά αλλάζει ολόκληρη η φιλοσοφία δεκαετιών. Επιτρέψτε μου, αν και δεν είναι αντικείμενο αυτής της παρουσιάσεως, να πω γιατί είναι σημαντικό. Σήμερα π.χ. στην Τράπεζα, εάν εγώ έχω την άποψη ότι οι προβλέψεις που κάνω, το 1% η φορολογική πρόβλεψη, γιατί οι Ισολογισμοί που κάνουμε είναι οι φορολογικοί Ισολογισμοί, κατά τα ψέματα και θα πρέπει αυτό το πράγμα, να ξεφύγουμε από αυτή την συνάφεια των Λογιστικών με τα Φορολογικά Αποτελέσματα. Θα πρέπει να είναι κάτι διαφορετικό.

Εάν εγώ έχω ένα καλό χαρτοφυλάκιο σήμερα και θέλω να κάνω πρόβλεψη 0,5%, δεν μπορώ να κάνω 0,5%, γιατί θα χάσω το υπόλοιπο. Γιατί έρχεται η φορολογία, μου δίνει φορολογικό πλεονέκτημα για 1%.

Το ίδιο ισχύει και για τις αποσβέσεις. Γιατί να κάνω εγώ 8% απόσβεση στο κτίριο της οδού Σταδίου, που είναι καλύτερο απ' ό,τι ήταν και καινούργιο; Με αναγκάζει να κάνω 8% απόσβεση. Η αναβαλλόμενη φορολογία θα λύσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα, δηλαδή θα μπορώ να κάνω άλλη απόσβεση για λογιστικούς σκοπούς και άλλη απόσβεση για σκοπούς φορολογίας.

Εδώ λοιπόν έρχονται τα προβλήματα. Ποια είναι τα προβλήματα; Δύο θεωρώ εδώ μεγάλα προβλήματα: Πρέπει να έχουμε χωριστό Μητρώο Παγίων, πρέπει να παρακολουθώ τις Αποσβέσεις οι οποίες θα γίνονται για λογιστικούς σκοπούς, το κτίριο Σταδίου 40 θα το κάνουν 2% με 1%, δεν ξέρουμε πόσο θα το κάνουν και παράλληλα θα το κάνουν με 8%, αν παραμείνει το 8% στις αποσβέσεις τα οποία επισκέπτεται το κοινό. Άρα λοιπόν θέλω χωριστό Μητρώο παγίων.

Αυτό είναι το ένα. Το δεύτερο: Θέλω ισχυρό μηχανογραφικό σύστημα για την παρακολούθηση των προσωρινών διαφορών. Ξέρετε, υπάρχουν οι μόνιμες διαφορές, αυτά που λέμε σήμερα τις λογιστικές διαφορές που δεν θα τις αναγνωρίσει ο φορολογικός έλεγχος γιατί σύμφωνα με την κείμενη φορολογική νομοθεσία δεν αναγνωρίζεται ως εκφραστέο έξοδο, αυτές είναι οι μόνιμες διαφορές, δεν βλέπω το λόγο, απλώς μπορώ να κρατήσω προσωρινά κάποια κατάσταση, την οποία θα επιδείξω στον φορολογικό έλεγχο.

Αλλά εκείνο το οποίο σίγουρα χρειάζομαι, είναι να παρακολουθώ τις προσωρινές διαφορές. Δηλαδή να παρακολουθώ το πώς θα αποσβεσθεί για λογιστικούς σκοπούς και πώς θα αποσβεσθεί για φορολογικούς σκοπούς ένα πάγιο ή ξέρω γω, για το θέμα της πρόβλεψης όπως σας είπα προηγουμένως. Άρα λοιπόν θέλουμε ενίσχυση των πληροφοριακών συστημάτων, ούτως ώστε να ανταποκριθούμε σε αυτό το αίτημα.

Τι κάναμε εμείς στην Τράπεζα: Για το πρώτο θέμα είναι σχετικά απλό, το χωριστό Μητρώο Παγίων. Το δεύτερο θέμα, δηλαδή το θέμα της παρακολούθησης των προσωρινών διαφορών ακόμα δεν το έχουμε επιλύσει, είναι θέμα το οποίο επεξεργαζόμαστε.

Αυτά ήθελα να σας πω. Αυτές είναι οι μεγάλες μας εμπειρίες. Υπάρχουν πολλές περιοχές διαφορών, δεν τις θεωρώ άξιες λόγου, δηλαδή θεωρώ ότι κάποιος ο οποίος ξέρει τα διεθνή λογιστικά πρότυπα, θα μπορέσει να τα εφαρμόσει στην πράξη.

Πιστεύω όμως ότι υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που θα συναντήσουμε για πρώτη φορά όπως το θέμα της αναβαλλόμενης φορολογίας, δύσκολο να εξοικειωθούμε με αυτό το θέμα, σιγά σιγά θα εξοικειωθούμε και πιστεύω ότι η μεγάλη περιοχή στην οποία πρέπει να δώσουμε σημασία είναι στο θέμα του αρχικού χαρακτηρισμού αλλά και του μετέπειτα χαρακτηρισμού του χαρτοφυλακίου.

Σας ευχαριστώ.